

מסורת הש"ס

(א) לקמן ע"ה, (ב) לקמן
ע"ה, (ג) [לעיל יח. שבועות
כו:], (ד) [במדבר ל:],
(ה) [ע"ש היטיב ובר"ן איתא
על נכון וכן ברש"י שכתבו
מרבא דלעיל יח.],

הגהות הב"ח

בצטט חלקו וחזקו בצעל דלמחורקע
רשות לו: וביים שאמ"י סברי מיגו קא
גיין. כי קדם האב והפך חלקו חמכו
לשנים ומכאן חזי ועדיין חזי קיים
ומשפיע עכשיו חלקו של צעל לוי
שלו מופר: ש"מ. דמנא' היא ומקלש
קליש כבית הלל: יש שאלה בנקס.
שאם קיימו לה נדרה האב והארוס
ושאלו על הקמתו מהו מי יש שאלה
ויכולו להפך לה או לא: יש שאלה
בהפך. היבא דקיים האחד והיפך
האחר יכול האחר לשאלו על הקמתו
במקום שהפך כבר השני והוי מופר (א)
ענין אחר יש שאלה בהפך. כל' את"ל

י"ט שאלה בהקס מי היה מופר הנדר
 נריך לומר לה (י) בהפרתו או אין שאלה
 מפר לה בעל או הכא לאחר שנשאל ד'
 מופר לה: ס"ט נשאלין על ההקס. ללי
 ומומרינו להפר לה: ואין נשאלין על הה
 ע"ט י"ט שאלה בהקס וכו'
 עליו להקס והמירו ההקס
 מי ממוין למירוי דלוי וכו'
 מני מפר או לא ס"ד: (י)
 ו"ה ט"ט להמר וכו'
 מומרינו אהר דתני שביע
 שאלו וכו' ודבר דבא:

גליון הש"ס

בר"ן ד"ה בעי רבה וכו'
דאיתקושי איתקוש. עין
בר"ן לקמן דף פו ע"ב
ד"ה למימרא:

הגהות מהר"ב רנשבורג

א] גמ' יש שאלה זהקס או
 אין שאלה זהקס. י"ב
 עמ"ש על הגליון לעיל דף
 סז ע"א ודו"ק:

פירוש הרא"ש

שמע אביה והפך לה
ולא הספיק הבעל לשמוע
עד שמת חוזר האב
ומפר לחקו של בעל. הן
לא שמעין מירשא דכיון
דפר לא חזי הנצל
ולא הותרה בלומה הפכה
שוב לא מועיל הפרוט דלא
מזינו שתי הפרות בלוי
אחד קמי'ל: הן הן דברי
ב"ש. ודכסידא להו מיגו
גיזו וקסדריה האב נשאר
מלה הנצל שלם נאסרו

וכהו כו האכ ומפר חלקו
 להרבוה לאכ ולא תפסה
 מ"מ מיד האכפר אכ חלקו
 לכל ולא אמרין מיד מפני
 חלק הצעל על ידי הפרת
 קולו ואכזו ונמי מפר חלקו
 לאו ימי אמרין אכ דמתי
 קיום נדר כדור דמתי:
 ונשאל להכס על הפרתו חזר
 אין לה אשלה: קיום לייב
 מתקיים הגדר על ידי הראשון
 נמשא על הראשונה נמשא
 שבושה שלא אורכ ואכל אינו
 על השניה משום שדניה מתח
 לייב ולא אמר לא מחול הקי

רעז"י

שמע אביה והפר לה. זו ביום ולא הספיק הבעל לשמוע שיפר לה עד שמת חוה ^(ה) ומיפר חלקו של בעל ואין צריך להפר חלקו הואיל וכבר הפר: **ז"ה אומרים אין יכול להפר.** חלקו של בעל בלעד אא"כ חוה ומיפר חלקו עמו משום דקצירא להו מקליש ^(ו) היכא דהפר חד

בָּלָא חֲבֵרִיָּה וְאֶחָדִי הוּא הַנֶּדֶר שֶׁלֹּם אֵלָּא
שֶׁאֵין אִיסוּרָא חֲמוּר בְּתַתְּחֵלָה וְכִיּוֹן
לְדַחְמֵי הַנֶּדֶר שֶׁלֹּם הוּא מֵיַּעֲנִי לִיה
נִכְטֵל חֲלָקוֹ וְחֲלָק הַבְּעַל דְּנִתְרוּקְנָה
רְשׁוּתוֹ לוֹ: **וְזִית שְׂמֵרִי סַבְרִי מִיּוֹן קֹא**
גִּיּוּן. כִּי קִבְּטָא הַזֶּה וְהִפֵּי חֲלָקוֹ חֲמִירו
לְעִינֵי וּמִתְבַּסֵּט אֵלָּו וְעֵדִיין חֲזִין קִימֵי
וְכַשְׁמִיפֵר עֲכָשִׁיו חֲלָקוֹ שֶׁל בְּעַל הוּא
שֶׁלּוֹ מוֹפֵר: **ש״מ.** דְּתַנְיָא הִיא וּמִקְלָשׁ
קִלִּישׁ כְּבִיתֵי הַלֵּל: **יֵשׁ שְׂאֵלָה בְּהֶסֶם.**
שֶׁאֵם קִיּוּמֵהּ לֹה נִדְרָה הַאֵז וְהֶאֱרֹס
וְנִשְׁאַלְוּ עַל הַקְּמָתָן מִהוּ מִי יֵשׁ שְׂאֵלָה
וְיִכְוִלִין לְהַפֵּר לֹה אִלּוּ לֹא: **יֵשׁ שְׂאֵלָה**
בְּהֶסֶר. לִיכָּא דְקִימֵי הַאֲחֵד וְהִפֵּי
הַאֲחֵד יִכְוֵל הַאֲחֵר לִשְׁלוֹם עַל הַקְּמָתָן
בְּצִמְמוֹס שֶׁפֶר כְּבִד הִשְׁנִי וְהוּא מוֹפֵר: (ו)

ענין אחר יש שאלה בהפך. כלו' אח"כ
יש שאלה בהקס מי הוי מופר הנדר בצאומה שאלה דהקמה דאין
דנריך לומר לה (י) בהפךמו או אין שאלה בהפך דלא הוי מופר אח"כ
מפר לה בעל או האב לאחר שנשאל דצאומה שאלה דהקמה לא הוי
מופר לה: "ס"ש נשאלין על ההקס. ליישנא קמא נשאלין על ההקס
ומוותרין להפך לה: ואין נשאלין על ההפך. דהייכא דקיים אחד וההפך
אחד אין נשאל (א) אללא או כולו בהפך או כולו דהפכה בעינין
ווליישנא בתרא נשאלין על ההקס ומוותרין להפך לה אח"כ ואין נשאלין
על ההפך דאין הנדר מופר במה שממיר החכם לבטל ההקמה אח"כ
ממיר לה בעל או אב לאחר"כ: ע"א יש שאלה בהקס. שקיים לה הבעל
או האב הנדר ואח"כ הלך ונשאל עליו לחכם והמירו החכם (י) מי
אמרינן דכיון שקיים את הנדר שוב אין נשאלין עליו ולא הוי שאלה
משאלא או דלמא כיון שהמירו חכם בטלה הקמתו וביטל הנדר: א"ס
יש שאלה בהקס י"א (לה) שאלה בהפך. כלומר ממוקם פה חכם
שמע את נדרה ולא רצה להפך אללא הלך ונשאל צו ביים על אותו
נדר לחכם מאי מי אמרינן הואיל אם היא הולכת לחכם ונשאלת לו
שיבא ממירה דהא לדברי הכל אם נשאלת לחכם יכול להמיר לה
הבא נמי אם נשאל האב לחכם על נדר בתו יבא ממירה הואיל ואין
בעי מאי מיפר: "ס"ש דאמר רבי יוחנן נשאלין על ההקס. בצאומה
ענין שפירשמי ואין נשאלין על ההפך כן: קיים ליכי קיים ליכי.
ענין וימני ונשאל על הקמה הראשונה וביטלה: מהו. כלומר הקמה
שניה דלא נשאל עליה בטלה בצאומה שאלה אי לא: "ס"ש דאמר רבא.
צ"י' ואלו מותרין (לעי' ית.) (י) שצועה שלא אורכ שצועה כ"י דאמר
רבא אם נשאל על הראשונה שניה חלה עליו ה"י אם נשאל על הקמה
ראשונה שניה חלה עליו: אמר קיים ליכי והדר אמר מופר ליכי.
במקך כדי דבור ובלשון הזה אמר במקך כדי דבור ראשון ולא מיחול
הקמה אח"כ חלה הפרה מהו מי ביטל ההקמה וקיים ההפך אי לא:
פ"ט

לקמאי ו"ל מיילי דלא נהירי ומשום הכי מפרשנא דה מאי דאיתחזי לי
לא חיילא דנהי דלקמן (דף ע.) מספקא לן קיים ליכי שעה ומופר ליכי

[illegible]

נערה המאורסה פרק עשירי נדרים ר"ן סט.

שמע אביה והפך לה ולא הספיק הבעל לשמוע עד שמה חוזר האב ומפר חלקו של בעל. האי דקתני חוזר לא שיחזור להפך מה שהפך כבר דהיינו חלקו של אב אלא להכי תני חוזר משום שכבר הפך חלקו ועכשיו חוזר ומיפר חלקו של בעל ובהכי קגי ואין צריך

שחזור ויפר חלק עֲלָמוּ מִשּׁוּם דְּכוּן
 דְּלִיָּהוּ לֹא מִתְּ אַע"ג דְּמִית לִיָּה צֶעֱל
 לֹא צִטְלָה הִפְרָה דְּלֹא: אֲמַר רַבִּי
 יִטָּן הֵן הֵן דְּרַבִּי צ"ש. דְּקִסְבְּרִי דִּיכּוֹל
 הָאֵצֶל לִפְסֵר צִבִּי הֵאִי גּוּוֹנָא וְצִהֲפֵרַת
 חֲלָקוֹן שֶׁל צֶעֱל בְּלַחֲדוֹ סָגִי מִשּׁוּם דְּהִפְרָה
 דְּלֹא צִיּוֹן דְּלֵאל מִתָּ לֹא אֲצִטְלָלָה לֵה: אֲנִל
 צִבִּי צִבִּי אֲנִל יִכּוֹל לִפְסֵר כִּלְנָ.
 וְאִפִּי חֲזָר וּמִפֵּר חֲלָקוֹן וְחֲלָק הִצֵּעַל.
 וְקֵא יִהְיִינן טַעמָא מִשּׁוּם דְּלִצ"ש מִיגִי
 גִּיזִי כְּשֶׁהִפֵּר הָאֵצֶל תַּחֲלָה הִפֵּר חֲלָקוֹן
 צִלְצֵד וְחֲלָק הִצֵּעַל לֹא נִגְרַע כִּלְנָ אֲלֵא
 עֲדִיין הוּא קִיִּים נִגְמָרִי וְחִשּׁוֹב הוּא
 לְהוֹרִישׁוֹ לֹאֵצֶל וְלִצ"ה מִקְלָשׁ קִלִּישׁ
 כְּשֶׁהִפֵּר חֲלָקוֹן נִגְרַע חֲלָקוֹן שֶׁל
 צֶעֱל וְאִישׁוֹ הָאֵצֶל לְהוֹרִישׁוֹ לֹאֵצֶל דְּכוּן
 דְּלֹא אֲחִבִּי אִיִּתִּיָּה הִפְרָה דְּלִיָּהוּ לֹא

בטלה לה ואכתי נדרא בקלישותיה קאי וכיון דקליש ניה חלקו של צע
לא מצי מפר אב. מיהו הני מילי בשלא נתארסה לאחר אבל נתארסה
לאחר זו ביום אביה ובעלה האחרון מפירין נדריה כדמניא לקמן (דף
עב.) וכמו שפירש עלה דההיא ב"ס". הדין הוא פירושו דהאי שמעתא
דסמכא דעתין עילוייה וחזינא לרבנן טובא מילי דלא נהירי ולא
בדרימין לן ולא חיישינא למכתבניהו: **צעי רבא יש שאלה בסקס.**
אם קיים הולד ושאלו כל ביום על ההקס מי רבא יש מפר כל ביום או
לא אבל למחר פשיטא דלא מצי מפר דלא גרע משחיקה: **ואס"ל**
יש שאלה בסקס יש שאלה בהפר או אין שאלה. נראה צעני דאף
על גב דבהפר לא שייך שאלה דבשלמא הדין כעין נדרא הוא אבל
הפרה לא אפילו הכי מצעיא לן אי יש שאלה בהפר משום דהפרה
והקמה איתקוש להדדי וכדאמר' לקמן (עב.): שאני הכא דאמר קרא' אישה
יקימוהו ואישה יפרנו את שאלה לכלל הקס כללל הפר לא כללל
הקס לא כללל הפר ומשום הכי צעי רבא דיש שאלה בסקס
בהפר מהו מי אמרינן נהי דלא שייכא הכי שאלה אפילו הכי אמרינן
דיש שאלה *דאיתקושי איתקוש או דלמא למיתלא דהפרה דלא חזיא
ליה לא איתקוש. ומסקינן מדדבי יוחנן דלענין שאלה לא איתקוש:
צעני רבא קיים לוי קיים לוי ושאל על הקמה ראשונה מהו.
מי אמרינן כיון דצעידתא דאפיק הקמה שניה מפומיה לא חיילא מו
לא חיילא או דלמא נהי דבההיא שעתא לא חיילא היינו משום
דבההיא שעתא איתא להקמה קמייתא דלא שצקה ליה לצתרייתא
למיתלא אבל כי איתשיל לקמייתא משכחא צתרייתא רוחא וחזיילא:
ס"ש דאמר רבא אם נשאל על הראשונה שניה חלה עליו. לעיל
בפרק ואלו מותרין (דף יח.) אמר רבא אמתניתין דשבועה שלא
אוכל שבועה שלא אוכל. והכא נמי כי מתשיל אהקמה קמייתא שניה
חלה עליו: **צעני רבא קיים לוי ומופר לוי ולא חיובל הקמה אלא**
אם כן חלה הפרה מהו. חזינא בך צעיא ובמאי דפשטינן בה
לרבה פשיטא ליה דהקמה לא חיילא דממ"נ אי הפרה חיילא הקמה
ועה אי חיילא תרזייהו או לא שאני התם שנתן קצבה להקמה והפרה
אבל

ממשו להפדת העל נבצול לפי שאין קיים שעת הפדת האז אי נמי שבתאכל לא הפד תהי
 חלק בענין זה שראה בהקדם. אי קיים הנבול ושאול נקדם כמו שזכר הנבול להפד וכו' שגאל ע
 חור להצטו או לא: ת"ס [דאמר ר"נ] שגאלים על הסקס ואין שגאלין על ההפר: בעי רבה ק
 על הקבה ראשונה מהו. מן אמר דיכול להפד לפי ההקסע שני אינני כלום שהיה לא חלה
 שבתאכל ורואה חילוק: ת"ס [דאמר רבא] שגאל על ההקסע שני אינני שני: בעי רבא ק
 לא חלתה מד ומשבע ועומד מההקסע שני חלה עליו דכי משבח ורואה חילול וה"נ
 יריב מופר יריב ולא חלה הקבה על היריבה הפדה מהו. מן חילול בתרה או קמק לא
 יריב וכן ומופר וכן לא חלה על חילול הקסע על למחר וכו' חלה דודי חלתה שגאל
 מיכני למ"ד תפוס לשון ראשון אלא אפילו לרבי יוסי דאמר קף גמדר דבריו אדם תפס וחיי
 ותומרת שלמים (תמורה ד: ה): חור ידוקה ענין דיכולין לקיים שניסם או לא חלה וכו'
 שגאל קף אכא דלא אפטר לתור או לא חלה וכו' חלה דלא חלה וכו' חלה

ל הראשון: קיים ליבי ומופד ליבי ולא תחול הקמה אלא אם בן תחול הפרה מהו. ולא
בי יוסי דלמר אף בגמר דבריו אדם נתפס וחלו תרוייהו הני מילי גבי עולה ושלמים דיכולין
אחר זה מודה רבי יוסי דלמרינן תפוס לשון ראשון:

עין משפט
נר מצוה

ז א מ"א פ"א מהלכות
 נדרים הלכה יט סמג
 לאוין רמב טוש"ע י"ד
 סימן רלד סעיף טז:
י ב [מ"י] שם הל' טן
 טוש"ע שם סעיף ה:
יא ג מ"י שם פ"ג הל' כ
 טוש"ע שם סעיף מטו:
יב ד מ"י שם הלכה כב
 טוש"ע שם סעיף נ:

מוסף רע"י

[illegible]

תוספות

[illegible]

ממתוך שחלקו קיים יפר לו
ממירי דאי ביום של אחריו
הפכתו מי אמרין שהדבר
לייב קיים לייב ונשאל
על הראשון או דלמא כי
כל כרז וזשעושה שיה
נשכח רווחא חילא: קיים
לא מציעא ליה [אם אמר]
חלה חלה ולא הפרה ולא
תריייהו גבי תמורת עולה
דנמי חזיה עולה וחזיה
ריו שני:

ואם אמר קיים ליכי ומופר
ול שניהם אף זה אחר זה